

Αποχαιρέτα τον ΣΥΡΙΖΑ που δημιουργήσαμε και συνδιαμορφώσαμε... Του Μάκη Μπαλαούρα

Α) Η πολυπολική φυσιογνωμία Κασσελάκη

1. Ως επιχειρηματίας: Ο Στέφανος Κασσελάκης στη ΚΕ δε μίλησε ως πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ως πρόεδρος & CEO πολυεθνικής εταιρίας! Ωσάν σε υπαλλήλους και εργάτες του αυταρχικά, διχαστικά και με λοιδορίες προς κάθε τι αριστερό! Φαίνεται ότι δε πουλάει ή δε συμφέρει και στη «έκθεση ιδεών» του δεν αναφέρθηκε καν στη γενοκτονία στη Παλαιστίνη, στον κόσμο της εργασίας, στη Νεολαία, στην Αυτοδιοίκηση, στον συνδικαλισμό, στην επαναπροσέγγιση των κινημάτων και στη στρατηγική το πως θα φύγει Δεξιά και Μητσοτάκης.

2. Ως νεοΤραμπιστής και δεξιός λαϊκιστής: Δαιμονοποιώντας τους διαφωνούντες στελέχη του κόμματος έδωσε γραμμή προς τους «ακολουθούς» του να συνεχίσουν το κυνήγι μαγισσών, κανιβαλίζοντας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, επιτιθέμενος προσβλητικά και υποτιμητικά προς όλα τα μέλη που διαφωνούν μαζί του, όπως «η πολιτική της σάλτσας του Pummaro», «5η φάλαγγα της Νέας Δημοκρατίας» ή όπως έχουν γράψει στελέχη του περιβάλλοντός του χρειάζεται «αποπαρασίτωση» για την εξόντωση εσωκομματικών αντιπάλων του από τις μολυσματικές κατσαρίδες, ψύλλους, φίδια και τρωκτικά. Σημείωση: Εδώ υπερβαίνουν τον Τραμπισμό, πάνε στα ανώτατα επίπεδα της ακροδεξιάς...

3. Ως Ηγεμών: Ο Μονάρχης Λουδοβίκος ΙΔ' διακήρυττε με αλαζονεία «Το Κράτος είμαι εγώ» {το πασίγνωστο L' Etat, c' est moi} Ο νέος πρόεδρος μέσω διαγγέλματος διακηρύττει «Το Κόμμα είμαι εγώ» {που επιδιώκει να περάσει στη κομματική ιστορία ως La Fête c'est moi}. Βαρύς ο χαρακτηρισμός αλλά βγαίνει από τα χείλη του: η απαίτηση του «λύση τώρα» στην ΚΕ του κόμματος για το ζήτημα των διαγραφών. Λέγοντας πως «σε οποιοδήποτε άλλο κόμμα αυτά τα στελέχη θα είχαν διαγραφεί σε μερικές ώρες», απαίτησε «λύση τώρα γιατί τα όργανα διστάζουν να πάρουν αποφάσεις», δηλαδή να καταλυθούν τα όργανα και το Καταστατικό του Κόμματος. Σωστά ο πρόεδρος της Επιτροπής Δεοντολογίας Αντώνης Κοτσάκας του έκοψε τον βήχα, αναφορικά με το τελεσίγραφο μιας εβδομάδας που έδωσε ο Στέφανος Κασσελάκης, ότι η Επιτροπή δεν εντέλλεται από κανέναν και λογοδοτεί μόνο στο Συνέδριο!

4. Ως Μεσσίας: Ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ εντέχνως παρουσιάζεται ως Μεσσίας, δήθεν αρνούμενος

(αμέσως μετά την ανακήρυξη του ως υποψήφιος και συνεχίζει μέχρι προχθές) λέγοντας «δεν είμαι Μεσσίας, είμαι ένας από εσάς». Πέραν αυτών των μεθοδεύσεων, τι άλλο είναι η «αδιαμεσολάβητη επαφή με τον λαό», γεγονός που σημαίνει κατάλυση οργάνων και Καταστατικού, που αναμασά συνεχώς; Πως αλλιώς καλύτερα θα μπορούσε να το πλασάρει παρά όταν εμφανίζεται και συναντά απλούς ανθρώπους, του λένε τα προβλήματα τους και αυτός τους διαβεβαιώνει ότι όλα θα τα θεραπεύσει, τόσο πειστικά που ένας πολίτης στο Κερατσίνι αναφώνησε ««είσαι Μεσσίας»!!!

Β) «Τοιούτος ἔπρεπεν ἡμῖν Ἀρχιερεύς»

Η ρήση Κασσελάκη περί «αρρώστου κόμματος» (φαρμακερό βέλος και για Αλέξη Τσίπρα) μας φέρνει μνήμες τις χειρότερες περιόδους της χώρας, που δε τις έζησε, αλλά όφειλε να τις μάθει (όπως έπρεπε να μάθει ότι το ΚΚΕ εκδίδει εφημερίδα που λέγεται «Ριζοσπάστης»), όταν έβαζαν στον γύψο τους αντιφρονούντες προς τους άρπαγες της Δημοκρατίας. Πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι ο δικός μας χώρος από τη γέννηση του, έχει ως αναζωογονητική παράδοση τη συζήτηση, το πάθος, ενδεχομένως τη σύγκρουση, αλλά τον σεβασμό και τη σύνθεση. Δεν ανέχεται το «ενός ανδρός αρχή».

Ο ΣΥΡΙΖΑ που συνδιαμορφώσαμε-εμπνεύσαμε- γιγαντώσαμε δεν υπάρχει πιά

Με οδύνη βλέπω ότι η Ανανεωτική-Ριζοσπαστική Αριστερά, ο ΣΥΡΙΖΑ που, στα γραφεία της «Εποχής» συνιδρύσαμε, μέσα από διαφορετικές πολιτικές καταγωγές σε πλήθος αντιξοοτήτων, που αγαπήσαμε, τον συνδιαμορφώσαμε, εμπνεύσαμε, τον γιγαντώσαμε με αυταπάρνηση, τον σπρώξαμε με αγώνες στη διακυβέρνηση, ασκήσαμε εφαρμοσμένη πολιτική με τη ματιά μας προς τους ανήμπορους, τον υπηρετήσαμε και στο Μνημόνιο (κλαίγοντας), ο ΣΥΡΙΖΑ που μας έκανε υπερήφανους βγάζοντας τον λαό μας από τους καταναγκασμούς της τρόικας και της Συμφωνίας των Πρεσπών, δυστυχώς, δεν υφίσταται πιά. Υπέστη βίαιη μετάλλαξη, οδηγούμενος προς εξάερση! Επιπλέον κυριαρχεί μίσος για την ιστορική πορεία της Αριστεράς, με λοιδορούμενο και σε πογκρόμ το 3%.

Τα παραπάνω δείχνουν ότι οι διαφορές μας δεν είναι μόνο επί της πολιτικής, της στρατηγικής, των φυσιογνωμικών χαρακτηριστικών, αλλά και της πολιτισμικής κουλτούρας μας. Με λίγα λόγια είναι αξιακές!

Τώρα πιά οφείλουμε, όπως έχουμε μάθει, να ανταποκριθούμε στην αγωνία και στον διακαή πόθο χιλιάδων ανθρώπων και να πιάσουμε ξανά το νήμα, ιδίως οι νέοι και οι νέες, για να ανταποκριθούμε με συλλογικότητα-σοβαρότητα-ταπεινότητα χωρίς αγκυλώσεις και προαπαιτούμενα στην ελπίδα που επιζητά η κοινωνία για την ανασύνθεση του τεράστιου αριστερού-προοδευτικού χώρου.

{Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών 17 Νοεμβρίου 2023

https://www.efsyn.gr/stiles/apopseis/411768_apohaireta-ton-syriza-poy-dimioyrgisame-kai-syndia-morfosame}